

foreslaaede Deling af Forslaget til § 3, idet jeg nemlig gaaer ud fra, at naar Sparekassebøger lyde paa Nummer og ikke paa Navn, ville Ihændehaverne kunne gjøre dem gjældende uden videre Omstændigheder. Jeg skal saaledes henstille til de ærede Herrer, der have stillet Endringsforslaget, om de maatte ønske at blive derved, eller om de ville tiltræde det af den ærede Minister stillede; men jeg skal dog bemærke, at det ærede Medlem fra Sorø har tilskrevet mig, at han anseer sit Forslag for at være klarere og bedre, og at der efter hans Formening vilde fremkomme en mindre god Forstaelse af Loven, dersom man vedtog det af den ærede Minister stillede Forslag.

Indenrigsministeren: Jeg maa begynde med at forudstikke, at jeg ikke i mindste Maade har fundet mig overthydet ved den Debat, der i Anledning af den nærværende Sag har fundet Sted her i Thinget, og jeg troer nok, at den, der blot skal dømmes efter de Grunde, der ere anførte for og imod, uden isvrigt at kjende til Sagen, ikke vilde give dem Ret, som ved sidste Behandling fik Ret her i Thinget. Jeg troer, at det vilde være fuldkommen berettiget at fordrø, at Loven skulde holde sig indenfor den den stillede Opgave, og det saa meget mere, som Lovens Opgave ikke er bleven stillet af den, der har konciperet den, altsaa i nærværende Tilfælde Regjeringen, og det synes i og for sig ikke at være en urimelig Forbring, at man ikke skal betragte enhver Lov, der her kommer frem, som en Anledning til deri at faae indbragt enhverformelt Ting, der staaer i en eller anden Forbindelse med Lovens Indhold, i Særdeleshed da jo Rigsdagens Medlemmer have Initiativ, saa at altsaa Enhver, der foruden den Lov, Regjeringen har forelagt, vil have noget Andet i samme Retning, har Ret til at indbringe Forslag i saa Henseende. I nærværende Tilfælde er Lovens Opgave som sagt ikke stillet af Regjeringen, men ligesom af en tidligere Lov; den er en Opfyldelse af et Forbehold, der blev taget i Stempeloven, nemlig at det skulde undersøges og afgjøres, hvilke af de særlige fritagelser og Begunstigelser med Hensyn til Stempelpapir, som have været indbrømmede

for forskjellige Instituter, der skulde opretholdes, og hvilke der skulde bortfalde. Efter denne Lovens Opgave kan der hverken blive Tale om det, der blev vedtaget ved anden Behandling, eller om det, jeg nu har foreslaaet, thi den Ret, at kunne opstede Anviisninger paa ustemplet Papir, som ved tidligere Bevillinger er givet disse Instituter, behøves ikke længer, efterat Stempeloven har indrømmet denne Frihed for Alle; og den Ret at kunne transportere saadanne Anviisninger paa ustemplet Papir har albrig nogensinde bestaaet. Der kan altsaa ikke her være Tale om at opretholde en bestaaende Ret, men der er kun Tale om at give en ny, og dette er Noget, der i allerhøjeste Grad ligger udenfor Lovens Opgave. Jeg veed nok, at det under Forhandlingerne idelig er paa-beraabt, at disse Instituter, i alt Fald faktisk, have udøvet denne Ret, men jeg skulde dog haabe, at man i en lovgivende Forsamling ikke vil stille de to Ting i Klasse med hinanden, hvad der har været en lovhjemlet Rettighed, og hvad der uden lovlig Hjemmel ved en urigtig Praxis har indsnøget sig, og betragte begge Dele som ligeberettigede. Altsaa har denne Sag ikke sin Plads i en Lov, der skal afgjøre, hvilke af de tidligere tilstaaede Begunstigelser der skulle opretholdes. Det er, om jeg saa tør sige, suarere en Revision af et enkelt Punkt i selve Stempeloven, man derved tilsigter. Nu er der Intet iveien for, at denne Lov kan undergives en Revision, skjøndt jeg troer, at det vilde være noget tidligt at begynde derpaa; men fra den formelle Side troer jeg ikke der kan være Noget at indvende imod, at man ved en særlig Lov f. Ex. ophæver den Bestemmelse, som dengang blev vedtaget af Rigsdagen, at Anviisninger, naar de transporteres, skulle stemples. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, vilde jeg suarere sige, at det er et lille Stykke Banklov. Det er min Overbeviisning, at det kan være meget hensigtsmæssigt at opkaste og drøfte det Spørgsmaal, om vi ikke hos os skulde faae en Lovbestemmelse, som ordnede Bankforholdene, og uagtet jeg paa ingen Maade i denne Henseende vil tillægge mig nogen Sagskundskab, saa maa jeg dog sige, at det nærmest maatte være det scottiske System, hvorfra vi skulde hente vort Mønster, men dette vilde alt-